

எண்ணெய்ச் சட்டியிலிருந்து
 நெருப்புக்குள்: கொவிட் பதில்
 நடவடிக்கைகளும் உள்நாட்டுக்குள்
 குடிபெயர்ந்த ஆடைத் தொழிற்சாலைத்
 தொழிலாளர்களும்

கொழினி தம்மாலகே

அறிமுகம்

கொவிட்-19 பெருந்தொற்றானது சமூகத்தின் பல துறைகளை அச்சுறுத்தலுக்குள்ளாக்கி, உலகினைப் பெரும் சவாலுக்குப்படுத்தி வருகிறது. தேசிய உள்நாட்டுப் பொருளாதாரங்கள் இதன் தாக்கங்களினால் தள்ளாடிக் கொண்டிருப்பதோடு சில சந்தர்ப்பங்களில் முழுமையான சரிவின் விளிம்பில் ஊசலாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. நோய்க்கிருமியானது மாற்றமடைந்து வருவதோடு கிட்டத்தட்ட கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்குப் பரவிவருகிறது. வைத்தியத் துறையானது திறம்பட பதிலளிப்பதற்காகப் போராடுகிறது. நாட்டினை முடக்குதல் மற்றும் சமூக இடைவெளி ஆகியன வினைத்திறனான கட்டுப்படுத்தும் நடவடிக்கைகளாக நிருபிக்கப்பட்டன. வாழ்வாதாரங்களை இழந்த உயிர்கள் காப்பாற்றப்படுகின்றன. ஆடைத்துறையினது கேள்விகளில் பாரியளவான சரிவுகள், கொள்முதல் ஆணைகள் தொடர்ச்சியாக இரத்துச்செய்தல் போன்றவற்றுக்கான நியாயப்படுத்தல்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. முதலீட்டாளர்கள் தமது செலவுகளைக் குறைத்தமையால் தொழிற்சாலைகளும் தமது இழப்புக்களைக் குறைக்க முயற்சிக்கின்றன. இவற்றினைத் தவிர்க்க முடியாமையினால் ஊதிய வெட்டுக்கள் மற்றும் பணிநீக்கங்கள் போன்றன தொழிலாளர்களை முன்னரைவிட கடுமையான குழந்தைக்குத்

தள்ளியுள்ளன. இந்தச் சூழ்நிலையில் இலங்கையில் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் தொழில்புரியும் தொழிலாளர்களின் அனுபவங்களின் மீது கவனஞ்செலுத்தி மூலதனம்-கூலி தொடர்பில் பெருந்தொற்று ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள், இந்தச் சமீநிலை தொடர்பாக அரசு வகிக்கும் நடுநிலையான தொழிற்பாடு பற்றி விபரிப்பதாக இவ்வத்தியாய்ம் அமைகிறது.

பொதுவான விளக்கங்கள் மற்றும் பரந்துபட்ட நூல்கள் வெளிப்படுத்துவதன்படி சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்கள் என்போர் சமூகத்தில் பெரிதும் ஓடுக்கப்பட்டதோரு குழுவாகக் காணப்படுகின்றனர். கலாசார நெறிமுறைகள் மற்றும் சாதாரண கதையாடல்களில் சமூகத்தின் விளிம்பில் அவர்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளதோடு அதிகாரமற்ற குரலில்லாத ஒரு குழுவினராக அவர்கள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளனர். பெருந்தொற்றானது சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்களின் நிலைமையினைக் கடினமாக்கியதோடு ஆழமான பாதிப்பிற்கும் ஆளாக்கியுள்ளது. இந்த அந்தியாயத்தில் முதலாவதாக பெருந்தொற்று ஏற்படுத்தியுள்ள அதிகரித்த பாதுகாப்பற்ற நிலைமை மற்றும் பாதிப்புகள் தொடர்பான பொருளாதார அனுபவங்கள் விபரிக்கப்படுகின்றன. இரண்டாவதாக, பெருந்தொற்றினால் அவர்களது தொழில் மற்றும் தனிப்பட்ட வாழ்வில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்களும் இதன்விளைவாக அவர்கள் சமாளிக்க வேண்டிய தீவிரமான சிரமங்களும் விபரிக்கப்படுகின்றன. மூன்றாவதாக, ஏற்கனவே காணப்பட்ட விளக்கங்களானவை பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்களை மேலும் ஒருங்கட்ட எவ்வாறு பங்களித்துள்ளன மற்றும் அத்தகைய கீழ்த்தரமான விளக்கங்கள் மேலும் எவ்வாறு பரிணாமமடைந்துள்ளன என்பதும் நோக்கப்படுகிறது. இறுதியாக, கூட்டாகக் கருதப்படும் ஒரு சமூகத்தின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்த மூலதனத்தை உடைமையாகக் கொண்டவர்கள், அதனைப் பயன்படுத்துவதற்காக வகிபங்கு மற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கப்பெறச் செய்வதற்காக அரசினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட தெரிவுகள் போன்றன பற்றியும் பர்ட்சிக்கப்படுகிறது. பகுப்பாய்வுக்காக முதலாம் மற்றும் இரண்டாம் நிலை பண்புசார் தரவுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பின்னணி

1970களின் பிற்பகுதியில் திறந்த பொருளாதாரம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து சுதந்திர வர்த்தக வலயங்களானவை (Free Trade Zones) இலங்கையின் கிராமப்புறம் பெண்களின் உழைப்பை மூலதனப்படுத்தும் தொழில்வாய்ப்புக்களினாடாக ஒரு நவதாராளவாதப் பரப்பினை (Jawardena, 2020) உருவாக்கியுள்ளன. அவர்கள் “ஏற்றுமதி

சார்ந்த கைத்தொழில்மயமாக்கலை நோக்கிய மகத்தான பொருளாதார மாற்றத்தின் முதுகெலும்பாக இருந்திருக்கிறார்கள்”(Hancock, 2006, p. 1). ஹேவாமண்ணே அவர்கள் பெண்களின் தருணத்திற்கேற்றவாறு நடக்கும் தன்மை, கீழ்ப்படிவு, இணையாக சம்பாதிக்கும் தன்மை என்பவற்றுடன் தொடர்புடைய ஆணாதிக்க மனப்பாங்கானது இந்த இடங்களில் வேண்டுமென்றே எவ்வாறு பெண்மைப்படுத்தப்படுகிறது (Hewamanne, 2020, p. 3) என விபரித்த அதேவேளை குணத்திலக (Gunathilake, 2019) என்பவர் பெண்களின் இந்தக் கீழ்ப்படிவு ஏற்பாட்டின் மூலம் பூகோள் மூலதனம் எவ்வாறு இலாபத்தை உறிஞ்சுகிறது அல்லது பிரித்தெடுக்கிறது எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

பால்நிலையில் மட்டுமன்றி இந்த இளம்பெண்கள் பொருளாதார, சமூக ரீதியாக பின்தங்கிய பின்னனி மற்றும் குறைந்த கல்வி மட்டத்தை (Hewamanne, 2017), கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர். இதனால்பூகோளத் தொழிற்சாலைகளின் தேவைக்கான வினைத்திறனான தொழிலாளர் வகைக்குத் தேவையான பொருத்தமான விண்ணப்பதாரர்களாக இவர்கள் காணப்படுகின்றனர். இந்தப் பெண்கள் பெரும்பாலும் வெவ்வேறு இடங்களை வதிவிடங்களாகக் கொண்டவர்களாக இருப்பதனால் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்துக்கு அண்மையிலுள்ள இடங்களில் தமது சொந்தச் செலவில் வசித்து வருகின்றனர். இந்த இருப்பிடங்களின் வருந்தத்தக்க நிலைமைகள் நன்கு அறியப்பட்ட மற்றும் ஆவணப்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாகும் (Hewamanne, 2003, 2017, 2019, 2018; Jayawardena, 2017, 2020; Hancock, Middleton, and Moore, 2012).

இந்தக் கடினமான குழலிலிருந்து மேலெழுந்து வருகின்றவர்களுக்குக் கிடைக்கப்பெறும் அடையாளம் என்னவெனில் ‘வலயப்பெண்’ (Zonal girl) என்பதேயாகும். இவர்கள் சுரண்டப்பட்டு மாசுபடுத்தலுக்காளாகி கலாசாரங்களினால் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படும் ஆட்களாகக் காணப்படுகின்றனர். எனவே ஒழுக்கமின்மை, விபச்சாரம், கருக்கலைப்பு மற்றும் தங்களது ஒழுக்க ரீதியான தரங்களால் பாதிப்படைபவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இதனால் அயலவர்களால் ‘தையல் துண்டுகள்’ (Juki pieces) என்றும் சுதந்திர வர்த்தக வலயம் ‘பொது விபச்சார வலயம்’ என்றும் குறிப்பிடப்படுவதனையும் காணலாம் (Hewamanne, 2003; Jayawardena, 2017; Attanpola, 2006; Hancock, 2006).

தொழிற்சாலையில் அவர்கள் வாழ்க்கை சிறப்பானதாக இல்லை. தொடர்ச்சியான அடைவுமட்டத்தினை எட்டுவதற்காகக் கடுமையான அழுத்தங்கள், கட்டாய மேலதிகச் சுழற்சிமுறைப் பணி, மேற்பார்வையாளர்களால் துன்புறுத்தப்படல் (வாய்மொழி, உடலியல் ரீதியாக) போன்றவற்றுக்கு ஆளாகின்றனர். இறுதியில் உளவியல் ரீதியான

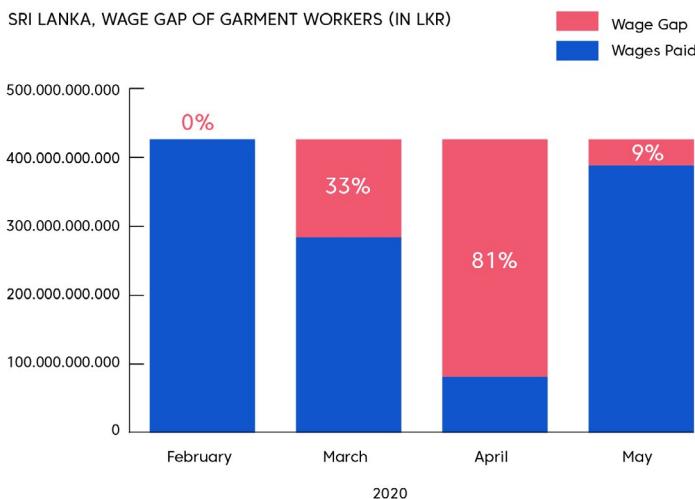
பாதிப்பினை எதிர்கொள்ளவும் நேரிடுகிறது. கைத்தொழில்மயமாதல் முறைமையினால் பாதிப்படைந்தவர்களாக, வலிமையற்றவர்களாக, அடிமைப்படுத்தப்பட்டவர்களாக மற்றும் கீழ்ப்படுத்தப்பட்டவர்களாக மாறியுள்ளனர் (Jayawardena, 2017; Hancock, 2006).

மேற்கூறப்பட்டவற்றிலிருந்து இரண்டு அனுமானங்களைப் பெறக்கூடியதாகவுள்ளது. முதலாவது, சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் தொழிலாளி மற்றும் பெண் என்ற அடிப்படையில் தொழில்புரியும் இடம், சமூகப்பரப்பு ஆகிய இரு இடங்களிலும் பாதிப்பிழக்குள்ளாவதனைக் காணலாம். இரண்டாவதாக, அவர்கள் பிறந்த கிராமப்புற மற்றும் குடும்ப ஆணாதிக்க முறைமையின் செல்வாக்கிற்கு உட்பட்டவர்களாகக் காணப்படுவதனால் கைத்தொழில்த்துறை ஆணாதிக்கத்துக்கும், சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தின் செல்வாக்கிற்கும் தாமாகவே கட்டுப்படுகின்றமையைக் காணலாம். இதனால் அவர்கள் அனுபவித்து வருகின்ற நிலைமைகள் மாற்றுத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டாலும் அவர்கள் ஓரங்கட்டப்படுதல் தொடர்ந்திருக்கும்.

இந்த அத்தியாயமானது கொவிட்-19 பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் தொழிலாளர்கள் எவ்வாறு பாதிப்பிழக்குள்ளாகின்றார்கள் என்றும் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் புதிய மற்றும் தீவிரமான பாதிப்புகள் எவ்வ என்பதும் குறித்துப் பரீட்சிக்கின்றது. இது வெளிவாரியாகத் தென்படும் அதிர்ச்சி நிலைமைகளான கொவிட்-19 போன்றவை எவ்வாறு சமூகத்தில் ஓரங்கட்டல் இடம்பெறும் தளங்களை வலுப்படுத்தியுள்ளன என்றும் அவை எவ்வாறு ஓரங்கட்டலுக்களாகியுள்ள சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையில் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளன என்பதனையும் வெளிப்படுத்துவதே இதன் நோக்கமாகும்.

போருளாதாரப் பதற்றமும் உயிர்வாழ்வதற்கான போராட்டமும்

மார்ச் 2020இல் நாடு தழுவி அமுலாக்கப்பட்ட ஊரடங்கு உத்தரவினால் 275,000 சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்கள் தமது வலயத்துக்கு அருகிலிருந்த தற்காலிக வதிவிடங்களிலே முடக்கப்பட்ட நிலையில் தமது ஜீவனோபாயத்துக்காகச் சம்பாதிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது (*UN(DER) PAID IN THE PANDEMIC: An estimate of what the garment industry owes its workers*, 2020, p. 28). தமது அவைநிலையைப் பற்றி கலந்துரையாடும் போது அவர்களது பொருளாதார நிலைமையே அதன் ஆரம்பப்புள்ளியாக அமைகிறது. இதுவே அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் கட்டமைப்புச் சார்ந்த பல ஓரங்கட்டலுக்கான வேராக அமைகிறது.

பெருந்தொற்று தொடங்கியதிலிருந்து அவர்களது ஊதியமானது கணிசமானவு வெட்டப்பட்டது. குறிப்பாக புதுவருட மற்றும் சேர்த்து வைக்கப்பட்ட ஊக்க ஊதியங்கள் ரத்துச் செய்யப்பட்டமை, சில சந்தர்ப்பத்தில் தொழிலிருந்து இடைநிறுத்தப்பட்டமை போன்றனவும் இடம்பெற்றன (*Sri Lankan garment workers decry violations of labor rights - UCA News*, 2020; Hari Tv, 2020). சாதாரண காலத்தில் மேலதிக நேர வேலை உட்பட அவர்கள் சராசரியாக 25,000 ரூபாய் ஊதியமாகப் பெற்றுக்கொண்டார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும் (Hewamanne, 2021, p. 56). ‘கொவிட்-19 பெருந்தொற்று: இலங்கை ஆடைத்தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களது உரிமைகளைத் திரும்பப் பெறுதலுக்கான விளக்கம்’ என்ற அறிக்கையில் சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்களது ஊதியத்தில் கிட்டத்தட்ட 40% வெட்டப்பட்டமையினால் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். இந்திலையில் தொழிற்சங்கங்கள், தொழில்தருநர்கள் மற்றும் அரசாங்கம் ஆகியன ஒன்றிணைந்து முத்தரப்பு ஒப்பந்தம் ஒன்றினை 5ஆம் திகதி மே மாதம் 2020இல் சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக மேற்கொண்டன. இந்த ஒப்பந்தமானது வேலை இடைநிறுத்தங்களைத் தடைசெய்தல், பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் தொழிலுக்கு வருகின்ற/ வராத சகல ஊழியருக்கும் ஊதியத்தில் 50% இனை வழங்குதல், நிரந்தரத் தொழிலாளர்களது சமுகப்பாதுகாப்பு நிதியத்துக்குத் தொடர்ச்சியாகப் பங்களிப்பது போன்ற ஏற்பாடுகளைக்

கொண்டிருந்தன (COVID-19 Pandemic: A Pretext to Roll Back Sri Lankan Garment Workers' Rights, 2020; UN(DER) PAID IN THE PANDEMIC: An estimate of what the garment industry owes its workers, 2020). இருந்தபோதிலும் 32% ஆன சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்கள் மே மற்றும் ஜூன் மாத ஊழியத்தைப் பெறவில்லை எனவும் அதனால் ஒவ்வொரு மாதமும் கிட்டத்தட்ட 88 மில்லியன் ரூபாய் பணம் தொழிலாளர்களால் மொத்தமாக இழக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் தொழில்த் திணைக்களம் கண்டுகொண்டுள்ளது. தொழிலாளர்களின் இந்த இழப்பினை அரசாங்கத்தின் எந்தவொரு நிவாரணத் திட்டமும் ஈடுசெய்யவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும் (UN(DER) PAID IN THE PANDEMIC: An estimate of what the garment industry owes its workers, 2020). மேலே உள்ள விளக்கப்படமானது சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்களின் பெற்றவரி தொடக்கம் மே 2020 வரையான ஊதிய இடைவெளியை விளக்குகிறது.

முடக்குதல் காலத்தில் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தினுள் அடைப்பட்டிருந்த ஊழியர்கள் எதிர்கொண்ட சம்பளவெட்டினால் அன்றாட வாழ்வில் அனுபவித்த பிரச்சினைகளைச் சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் செயற்பாட்டாளர்களுள் ஒருவர் குறிப்பிடும் போது:

அமைச்சர் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க வழமையாகப் புதுவருடத்தில் வழங்கப்படுகின்ற சகல ஊதியப் பணத்தினையும் (Bonuses) கழித்துக்கொண்டு 14,500 ரூபாயை (ஆகக்குறைந்த ஊழியமாக) வழங்கினர். பலருக்கு தமது கடன்களை செலுத்தவோ, தமது விடுதிகளுக்கு வாடகையைச் செலுத்தவோ, வீட்டுப் பணத்தைச் செலுத்தவோ முடியவில்லை. சிலர் வேலைக்கு வருமாறு அழைக்கப்பட்டனர். இவர்களுக்கு முதல் இரண்டு மாதங்களுக்கும் அரைவாசிச் சம்பளமே வழங்கப்பட்டது. இது பின்னர் வழக்கமான சம்பளத்தில் கால்வாசியாகக் குறைவடைந்தது. பெருந்தொற்றின் இரண்டாவது அலை தாக்கியபோது அவர்கள் விரும்பிய நபர்களை சேவையிலிருந்து இடைநிறுத்தினார்கள். சிலர் நஷ்டசூ கோரி வழக்குத்தாக்கல் செய்து அதனைப் பெற்றுக்கொண்டனர். எதிர்காலத்தில் வலயத்தில் தொழிலைப் பெற்றுக்கொள்ள இயலாமல் போய்விடலாம் என்ற பயத்தினால் இன்னும் பலர் அவ்வாறு செய்யவில்லை¹.

மூலதன உரிமையாளர்கள் ஊதியவெட்டுக்கள், வேலை இடைநிறுத்தம் என்பவற்றினாடாக ஊழியர்களைச் சுரண்டி தமது இலாபத்தினை அதிகரிக்கின்ற அதேவேளை (Hari Tv, 2020),

¹ செயற்பாட்டாளர் ஒருவருடனான கலந்துரையாடல் (மெய்திகர்), 28ஆம் திகதி மே 2021.

தொழிலாளர்கள் ஆபத்தான நிலையில் அரசினது சேமநலன் திட்டங்களைப் பெறுவதிலிருந்தும் விலக்கிவைக்கப்பட்டிருந்தனர் (Arunathilake, 2013). தாம் தற்போது வாழும் இடங்களில் வதிவிட உறுதிப்படுத்தலினை மேற்கொள்ள முடியாத காரணத்தினால் அரசாங்கத்தில் வழங்கப்பட்ட அவசரகால நிவாரணமான 5,000 ரூபாயினைக்கூட அவர்களால் பெற்றுமுடியாமல் இருந்ததிலிருந்து இது தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. இந்த ஆய்வுக்காக நடாத்தப்பட்ட நேர்காணலில் பங்குபற்றிய தொழிலாளர் ஒருவர் “எனது கிராமத்துக்குச் செல்ல அவர்கள் எனக்கு ஊரடங்கு அனுமதி பத்திரம் ஒன்றினைக் கொடுக்கவில்லை. அவ்வாறு கொடுத்திருந்தால் எனது வதிவிட உறுதிப்படுத்தலை மேற்கொண்டு 5,000 ரூபாயைப் பெற்றிருப்பேன்².

Source : Artigala (2020)

பெருந்தொற்றுச் சூழ்நிலையில் முதலாளிகளோ அல்லது அரசோ தொழிலாளர்களின் பொருளாதார அவலநிலை குறித்து உணர்ந்திருக்கவில்லை. அதேவேளை ஊழியர்கள் அல்லது பிரசைகள் என்ற மட்டத்தில் தமது உரிமைகள் குறித்து தொழிலாளர்களும் கவலைப்படவில்லை. ஏற்கனவே பாதிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு குழுவினை மேலும் கடுமையான பொருளாதார ஓரங்கட்டலுக்கு பெருந்தொற்று உள்ளாக்கியது. பெருந்தொற்றுக்கு முன்னரான காலகட்டத்தில் வருமானத்தினை ஈட்டுவதனால் அவர்களது வாழ்வில் கிடைத்த சிறியளவிலான தீர்மானமெடுத்தல் செயன்முறையில் கிடைக்கப்பெற்ற அதிகாரத்தினையும் அவர்கள் இழந்தனர் (Hewamanne, 2021). எனவே

² பியகம் கதந்திர வர்த்தக வலையத் தொழிலாளி ஒருவருடனான கலந்துரையாடல் (மெய்நிகர்), 31ஆம் திகதி மே 2021.

கொவிட்-19 நிலைமையானது சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்களது ஓரங்கட்டல் நிலையை மீண்டும் உயிர்த்தேழச்செய்து மோசமடையச் செய்யலாம்.

கொவிட் – 19 நிலைமையில் சீர்குலையும் வாழ்க்கை நிலைமைகள்

கொவிட்-19இன் தாக்கம் பல்வேறு தரப்பினரால் வெவ்வேறு விதமாக உணரப்பட்டுள்ளது என்பது நன்கு தெரிந்த விடயமாகும். சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளி ஒருவர் இத்தகையதொரு நிலையில் ஓரங்கட்டப்பட்ட மற்றும் பாதிப்படைந்த அடையாளத்துடன் கூடியதொருவராக நிலைநிறுத்தப்படுவதனைக் காணலாம். அது பெருந்தொற்றுக்கு முன்னரான காலத்தில் அவர்களது வாழ்க்கையில் காணப்பட்ட பலவிதமான பாதிப்புகளால் ஏற்பட்டதாகும். தொழிலாளர்கள், தனிப்பட்டவர்கள் என்ற அடிப்படையில் சுகாதார நெருக்கடியானது அவர்களது உரிமைகளை மீறக்காரணமாக அமைந்தது. இந்தப் பகுதியில், தொழிற்சாலைக்கு உள்ளேயும் அதற்கு வெளியேயும் ஏற்கனவே விட்டுக்கொடுத்தலுக்கு ஆளாகியிருந்த வாழ்க்கைத் தரமானது மேலும் எவ்வாறானதொரு சரிவினை எதிர்கொண்டது என நோக்கப்படுகிறது.

தொழில் வாழ்க்கை

கொவிட்-19 முதலாவது அலையிலிருந்து இரண்டாவது அலை வரையான காலப்பகுதியில் சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்கள் தமது தனிப்பட்ட பொருளாதாரத்தில் ஓர் அழிவடையும் நிலையினை எதிர்கொண்டமையினால் அவர்களது தரமான வாழ்க்கையில் சரிவநிலை ஒன்றினை எதிர்கொண்டனர். இந்தப் பிரச்சினையானது பிரண்டிக்ஸ் கொத்தணி (Brandix Clusler) இனால் தொழிலாளர்களின் நிலைமை மேலும் மோசமடைந்தது. ஒக்டோபர் 2020இல் மினுவாங்கொடையிலுள்ள ஆடைத் தொழிற்சாலையில் அதிக எண்ணிக்கையானோர் கொவிட்-19 நோய்க்கிருமியின் தொற்றுக்குள்ளாகினர். தொழிற்சாலையில் பணிபுரியும் தொழிலாளர் ஒருவரது மேற்கோளான்று இனையத்தளத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டு இங்கு மீண்டும் மறுபிரசரம் செய்யப்படுகின்றது.

நான் தற்போது மாத்தறையிலுள்ள குபுறுகமுவ (Kuburugamuvwa) வைத்தியசாலையிலிருந்து கொரோனா நோய்க்கிருமிக்கான சிகிச்சையினைப் பெற்றுவருகின்றேன். எனது தொழிற்சாலையில் தொழில்புரிகின்ற 200 நபர்கள் இங்கு கொரோனா நோய்க்கிருமிக்காக சிகிச்சை பெற்றுவருகின்றனர். ஆரம்பத்தில் 600 தொழிலாளர்கள் காய்ச்சலினால் பீடிக்கப்பட்டபோது தொழில் ரீதியாகக் காணப்பட்ட அடைவுமட்டத்தினை எட்டுவதற்காக வேலைக்கு வருமாறு

தொழிலாளர்கள் கோரப்பட்டனர். இந்த நிலைமை அப்போதே அடையாளம் காணப்பட்டிருந்தால் நோய் இந்த வேகத்தில் பரவியிருக்கமாட்டாது. நாங்கள் இதனைக் கண்டறிந்தபோது எங்களைத் தொழிற்சாலைக்கு வருமாறு கேட்கப்பட்டதோடு பி.சி.ஆர். சோதனையும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அங்கேதான் எனக்கு கொவிட்-19 இருப்பது கண்டறியப்பட்டது. எனது குடும்பம் சுயதனிமைப்படுத்தலுக்குள்ளாகுமாறு தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்கள் தொழிற்சாலையினால் வழங்கப்பட்டன. எனது அம்மா, அப்பா, சகோதரி ஆகியோருக்கான பி.சி.ஆர். சோதனைகள் நானைக்கு மேற்கொள்ள ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. நாங்கள் தொழிற்சாலையில் விக்டோரியா சீக்கிரட் வியாபாரக் குறியிட்டினது (Victoria's Secret Brand) துணிகளை தைத்துக் கொண்டிருந்தோம். இந்தியாவிலிருந்துதான் இந்தத் துணிகள் கொண்டுவரப்பட்டதாக வதந்தியொன்று காணப்படுகிறது. அதன் உண்மை/ பொய்த்தன்மை பற்றி எனக்கு தெரியாது (Garment workers on the frontline of the pandemic outbreak in Sri Lanka, 2020).

Source: Bandara (2021a).

தொழிற்சாலைகளை நிலையிலும் நீண்டநேரத்திற்குத் தொடர்ச்சியாக உட்கார்ந்திருத்தல் போன்ற பணிகளை தொழிலாளர் செய்யவேண்டிய நிலையில் எதிர்கொள்ளும் கடுமையான/ வேதனையான அனுபவங்களைப் புரிந்துகொள்ள வேறெந்த விதமான விளக்கங்களும் தேவையில்லை. அத்தோடு வேலைக்குச் சமுகமளிக்காதவர்களினது பணியினைச் செய்வதற்கு மேலதிகமான வேலை செய்தபோதும் அதேயளவான ஊதியத்தினையே பெற்றுக்கொண்ட சம்பவங்களும் காணப்படுகின்றன³.

³ கதந்தீர் வர்த்தக வலயத் தொழிலாளி ஒருவருடனான கலந்துரையாடல் (மெய்னிக்ர்), 28ஆம் திகதி மே 2021

அத்தகைய கடுமையான பணிகளில் ஈடுபடுபவர்களின் பொருட்டு தொழிற்சாலைகள் நோய்த்தொற்றுக்குள்ளாகாது தொழிற்சாலையில் 24 மணிநேரமும் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு தடுப்புசியோ அல்லது வேறு ஏதாவது சுகாதார நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றுவதற்கான நடவடிக்கைகளையோ முன்னெடுக்கவில்லை (Hari Tv, 2020; Ruwanpura, Gunawardena, and Padmasiri, 2021). ஹேவாமன்னே (Hewamanne (2021, p. 65) குறிப்பிடுகையில் ஆடைத்தொழிற்சாலைக் கொத்தணியினால் சமூகத்தில் பெரும்பாலானோர் ஆயத்துக்குள்ளாகி அதனால் பரவலைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டியதொரு தேவை ஏற்படாதிருந்தால், இந்த நிலைமைகள் தொடர்ச்சியாக இருந்திருக்கலாம் என்ற கருத்தினை முன்வைத்திருந்தார்.

தனிநபர்/ தனிப்பட்ட வாழ்வு

சமூக ஊடகங்கள், அச்சு மற்றும் இலத்திரனியல் ஊடகங்களில் வெளிவந்த பல மூலங்கள் வெளிப்படுத்துவது என்னவெனில், நாடு முழுமையாக முடக்கப்பட்ட காலத்தில் தமது தங்குமிடங்களில் காணப்பட்ட பெளதீக ரீதியான பாதுகாப்பின்மையினால் சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்கள் கடுமையான பாதிப்புகளுக்காளாகியிருந்தனர். உண்பதற்குப் போதுமான உணவு கிடைக்காமை, விரக்தியடைந்த வாழ்க்கைத் துணையினால் உடலியல் துன்புறுத்தல், வன்முறைக்கு ஆளாதல், வீட்டு உரிமையாளர்களினது பாலியல் ரீதியான நெருக்கடிகள் (சில சமயங்களில் அதிகரித்துக் காணப்படுதல்) போன்றவற்றை அவர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை காணப்பட்டது. நோய்க்கிருமி பரவிக்கொண்டிருக்கின்ற சந்தர்ப்பத்தில் சன நெருக்கடியான தங்குமிட ஏற்பாடுகளினாலும் இவர்கள் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார்கள் (Perera and Fernando, 2020). பியகம சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் தொழில்புரியும் செயற்பாட்டாளர் ஒருவர் குறிப்பிடும் போது:

பி.சி.ஆர். சோதனையில் நேர்மறை (Positive) என அடையாளப்படுத்தப்பட்டவர்கள் வேலைக்குச் சமூகமளிக்க வேண்டாம் எனக் கேட்டுக்கொள்ளப்பட்டனர். பின்னர் அவர்களுடன் இருந்த சகலரும் 14 நாட்கள் வீட்டுத் தனிமைப்படுத்தலில் இருக்குமாறு வேண்டப்பட்டனர். அவர்கள் மலசலகூடம் அல்லது குளியலறையினைப் பாவிக்க செல்லும்போது வீட்டு உரிமையாளர்கள் அவர்களை ஒரு பேயைப் பார்ப்பது போல பார்த்தனர். அவர்களுக்கு உண்ண எதுவுமிருக்கவில்லை. விட்டமின் C கூட இருக்கவில்லை. சுகாதாரப் பரிசோதகர்கள்கூட அவர்களைப் பரிசோதிக்க வருகை தரவில்லை. சில காலத்தின் பின்னர் சில வீட்டு உரிமையாளர்கள்

அவர்களது தங்குமிடத்தினை காலிசெய்ய விரும்பினார்கள். காரணம் என்னவெனில், அதிக எண்ணிக்கையானவர்கள் ஒருகட்டத்தில் தனிமைப்படுத்தப்பட்டபோது மலசலகூடங்கள் அடைத்துக் கொண்டதோடு மின்சாரக் கட்டணமும் அதிகரிக்கத் தொடங்கியிருந்தது. மேலும் இன்னும் சில தொழிலாளர்கள் 30 நாட்களுக்கு மேல் தனிமைப்படுத்தலில் இருக்கவேண்டிய நிலைமையும் காணப்பட்டது. அந்தக்கட்டத்தில் ஒருவர் நோய்த்தொற்றுக்கு ஆளாகும் போது மற்றையவர்கள் 14 நாட்கள் தனிமைப்படுத்தலில் இருக்கவேண்டும். இந்தக் காலகட்டத்தில் இக்குழுவில் பிற்கொருவர் தொற்றுக்குள்ளாகும்போது மீண்டும் இரண்டு கிழமைகள் தனிமைப்படுத்தலில் இருக்கவேண்டும். இவ்வாறானதொரு நிலையில் சிலர் நிரந்தரமாகத் தனிமைப்படுத்தலில் இருக்கவேண்டியதொரு நிலைமை காணப்பட்டது⁴.

பயணக்கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் குறைவடைந்த ஊதியங்களினால் தொழிலாளர் உணவுக்காகப் போராட வேண்டிய நிலைமை காணப்பட்டது. பலர் ஒரு நாளில் ஒருவேளை உணவு எனச் சமாளித்தனர். சிலர் வெறும் தேநீருடன், இன்னும் சிலர் பலாப்பழும் போன்று தமக்குக் கிடைக்கக் கூடியவற்றில் தங்கியிருக்கும் நிலைமையும் காணப்பட்டது. சிலர் வெறுமனே தண்ணீரோடு உயிர்பிழைத்திருந்தனர். கடன்டடைகளைப் பயன்படுத்தியே ஏதேனும் மளிகைப் பொருட்கள் வாங்கப்பட்டன. 6 மணியிலிருந்து ஊரடங்கு உத்தரவு அழுலாக்கப்படுவதனால் மாலை 2 மணிவரை அவர்கள் பணியாற்ற வேண்டியிருந்தமையினால் தமது வீட்டுக்குச் செல்வதுகூட சாத்தியமற்றதாகக் காணப்பட்டது (ibid; Wijesinghe, 2020).

இந்த வேறுபட்ட அனுபவங்கள் ஊடாக சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்கள் சுரண்டலுக்குள்ளாகும் விதம் மற்றும் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சகலவிதமான பாரபட்சங்களும் அவர்களை பணிக்கமர்த்திய தொழில்தருநர்களினது ஆயுத்தான கையகப்படுத்தல் மற்றும் அரசினால் அது தூண்டப்படுதல் போன்றவற்றினாலேயே இடம்பெறுகின்றன. தனிமைப்படுத்தல் அல்லது அழிவைத் தரக்கூடிய பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் தொழில்புரிகின்ற சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்களின் நிலைமையைக் கண்காணிப்புதலிருந்து அரசு அதிகார சபைகள் வேண்டுமென்றே விலகிச் சென்றிருந்தன. அத்தோடு ஆடைத் தொழிற்சாலைகளினுள்ளே கொவிட் நெறிமுறைகள் கடுமையாக மீறப்படுகின்றபோது அரசு சுகாதார அமைப்புகள் தளர்வான நிலைப்பாட்டினைக் கொண்டிருந்தன. தொழிலாளர்களின் சுகாதாரம், பாதுகாப்பு மற்றும் கெளரவும் என்பவற்றின் இழப்பில் பூகோளப்

⁴ செயற்பாட்டாளர் ஒருவருடனான கலந்துரையாடல் (மெய்திகர்), 28ஆம் திகதி மே 2021.

பொருளாதார நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் முதலாளிகள் மற்றும் அவர்களது மூலதனச் சேகரிப்பை வலிமைப்படுத்த அரசு உடன்தையாக இருப்பதனை இது காட்டுகிறது.

Source: Bandara (2021b)

சமுகத்தினது தவறான அபிப்பிராயம்

நோய்க்கிருமியினைக் காவுபவர்களில் மிகமுக்கியமான தரப்பினராக சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்கள் கருதப்படுகின்ற நிலைமையொன்று காணப்பட்டது. இதற்குக் காரணம், அவர்களது தொழில் மற்றும் சமூக இருப்புத் தொடர்பாகக் காணப்பட்ட விளக்கங்களானவை அவர்களை அசுத்தமானவர்களாகவும் ஒழுக்க ரீதியாக வலிமையற்றவர்களாகவும் கண்டுகொண்டிருந்தமையாகும் (Preston and Firth, 2020, as cited in Hewamanne, 2021). அதேகாலகட்டத்தில் இடம்பெற்ற பேலியகோட மீன்சந்தைக் கொத்தணியோடு ஒப்பிடுகையில் மினுவாங்கோட பிராண்டிகள் கொத்தணியில் இது தெளிவாகப் புலப்பட்டது. பொதுசன ஊடகங்கள் மற்றும் சமூக ஊடகங்கள் போன்றன பேலியகோட கொத்தணியைவிட கொவிட் நோய்க்கிருமிக்கான புதிய மூலமான மினுவாங்கோட கொத்தணி புற்றி அதிகம் பேசின. இந்தக் கலந்துரையாலானது முன்னர் குறிப்பிட்ட சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்களது மாசுபடுத்தல் என்ற விளக்கத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாகக் காணப்பட்டது. ஒழுக்கமான பெண்கள் என்ற ஆணாதிக்க சித்திரிப்புக்களின் மீது கட்டியெழுப்பப்பட்டதாக இது காணப்பட்டது. இதனோடு ஒத்துப்போகாதவர்கள் எவ்வாறு பல்வேறு ஆயுத்துக்களை எதிர்கொள்ள வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகின்றனர் என்பதனையும் இது வெளிப்படுத்துகிறது. இது பற்றிய கதையாடல்கள் கொடுத்த துன்பம் மிகப்பெரியது என ஒரு பதிலளிப்பவர் குறிப்பிட்டிருந்தார்:

தொழிலாளர்களில் பஸ் தமது கிராமங்களுக்குத் திரும்புமுடியாத நிலையில் காணப்பட்டனர். காரணம் அவர்களது அயலவர்கள் 119இற்கு அழைப்பை ஏற்படுத்தி அதிகாரிகளுக்கு அவர்களது வருகை பற்றித் தெரிவிப்பார்கள் என்பதனாலாகும். எனக்குத் தெரிந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு தொழிலாளி தனது தாயாரைப் பார்க்க பொலன்னுவைக்குச் சென்று அங்கு புகையிரத் நிலையத்தில் தாயாரைப் பார்க்குவிட்டு கொழும்புக்குத் திரும்பியிருந்தார். அவரது தாயாரூடன் வீட்டுக்குச் செல்ல முடியவில்லை. காரணம் ஆடைத் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் நோய்க்கிருமியை கிராமத்துக்குள் கொண்டுவந்து விடுவார்கள் என்ற அச்சம் காணப்பட்டது. ஒரு கட்டத்தில் அவர்களால் வேலைக்குச் செல்லமுடியவில்லை, தமது தங்குமிடங்களில் வசிக்க முடியவில்லை, தமது சொந்த வீடுகளுக்கும் செல்லமுடியவில்லை⁵

அரசு, சமூகம் ஆகிய இரண்டும் சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்களை நகரத்துக்கு வெளியே வசிக்கின்ற வெளியாடகளாகவே கண்டுகொள்கின்ற நிலைமை காணப்படுகின்றது. வெளியாளாக/ வெளிநபராக நோக்குகின்ற நிலைமையானது அவர்களது உரிமைகள் பலவற்றினை மீறுவதாக அமைகிறது. இதன்போது அவர்களது பிரசன்னமானது ஏனைய பிரசைகளுடனான அன்றாட வாழ்கையிலோ அல்லது அரசுடனோ நிர்வாக ரீதியாகவோ எவ்விதமான அர்த்தத்தினையும் பதிவுசெய்யவில்லை (உத்தியோகபூர்வமாக நாட்டின் வதிவிடவாசிகளாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டவர்களாகக் காணப்பட்டனர்). அட்டன்பொல (Attanapola, 2006) குறிப்பிடும் போது, இடமின்மை (Placelessness) என்பது தொழிலாளர்களை அத்தகைய பாதிப்பிற்காளாக்கும். கட்டமைப்புகளுக்கெதிராக திருப்பித் தாக்குவதற்குப் பதிலாக, எவ்விதமான துஞ்சிரயோகத்துக்கும் ஆளாகாமல் இருப்பதற்கான நிலைமையை ஏற்படுத்தியமைக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்துதல் வேண்டும் என்ற மனதிலையினையே ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்த மனதிலையினை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது அவர்களைச் சுரண்டும் கட்டமைப்புகளையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். அத்தோடு அவர்களது சுரண்டலும் வெளியுலகிற்கு புலப்படாத அளவிற்கு இயல்பானதொன்றாக மாற்றமடைகின்றது.

அவர்களது பால்நிலை, பொருளாதார நிலைமை மற்றும் தொழில் ஆகியன அவர்களுக்கான தாழ்ந்த அனுபவங்களை வலுப்படுத்துவதோடு அவற்றைச் சரிப்படுத்தும் செயல்களுக்கான சாத்தியப்பாடுகளையும் கட்டுப்படுத்துகின்றன (Jordal, Öhman, and Wijewardene, 2020). கடுமையான மற்றும் அதிகரித்த ஓரங்கட்டல் நிலைமையானது பாலியல்

⁵ செயற்பாட்டாளர் ஒருவரூடனான கலந்துரையாடல் (மெய்திகர்), 28ஆம் திகதி மே 2021.

போன்ற பல வகையான துன்புறுத்தல்களுக்கும் ஆளாவதற்கான சூழ்நிலையினை ஏற்படுத்தியிருந்தது. பியகம் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தினைச் சேர்ந்த பதிலளிப்பாளர் ஒருவர் குறிப்பிடும்போது, வீட்டுக்குச் செல்வதற்காக ஊரடங்கு அனுமதிப் பத்திரம் ஒன்றைப் பெற பொலிஸ் அலுவலர் ஒருவரை அனுகியபோது அவரது வேலை முடிவடைந்த பின்னர் அவளை தனிப்பட்ட முறையில் அழைத்துச் செல்ல முன்வந்தமையானது அவரது தெளிவான மற்றைய நோக்கங்களை வெளிப்படுத்துகின்றது⁶. வேறும் பல சந்தர்ப்பங்களில் சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்கள் பேருந்துகளில் மூட்டைகட்டப்பட்டு அவர்களது மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். அங்கு அவர்கள் நகரத்தின் மத்தியில் கைவிடப்பட்டனர். தாமாகவே தமது வீட்டுக்குச் செல்வதற்கான சொந்த வழிகளைக் கண்டுகொள்ளுமாறு கூறி விடப்பட்டனர். நாடு முழுமையாக முடக்கப்பட்ட நிலையில் தங்குமிடங்களில் நீண்டகால கடுமையான வறுமைக்குப் பின்னர் சில தொழிலாளர்கள் காலநடையாக நடந்து தமது வீட்டை அடைய இரண்டு நாட்கள் எடுத்துக்கொண்டனர்.⁷

இந்தக் குழுவினது குரலின் சாரம் வெளிப்படுத்துவது என்னவெனில் (தொழிலாளர் எதிர்த்துப் பேசுவதற்கான தகுதியினைக் கொண்டிருந்ததோடு, அவர்களது குரல் பெரிதாகக் கேட்பதில்லை) நிறுவன ரீதியாக இத்தகைய அலுவல்கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தமையையாகும். பல சந்தர்ப்பங்களில், தொழிலாளர்கள் இராணுவத்தினரால் குறுகிய அறிவிப்புடன் தனிமைப்படுத்தல் நிலையங்களுக்கு மூட்டை கட்டப்பட்டனர். சில சமயங்களில் அவர்களுக்கு கொவிட் தொற்று இல்லை என்பதற்கான வைத்திய ஆதாரங்கள் காணப்பட்டபோதும், அதனை விளக்குவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்படாது வாகனங்களில் ஏற்றப்பட்டு அப்பறப்படுத்தப்பட்டனர் (De Silva, 2020). இந்த நடாத்துகை வெளிப்படுத்துவது எதனையெனில், அரசு நிறுவனங்கள் கூட அவர்களைக் கொரவத்துடன் நடாத்துவதற்கான நேரத்திற்கும் முயற்சிக்கும் தகுதியற்றவர்கள் எனக்கருதின் என்பதனையேயாகும்.

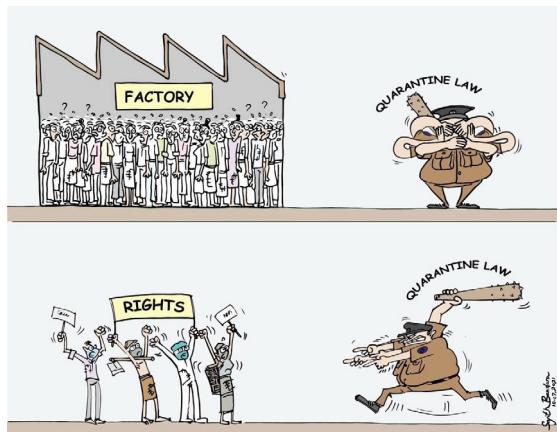
6 பியகம் சுதந்திர வர்த்தக வலய தொழிலாளி ஒருவருடனான கலந்துரையாடல் (மெய்நிகர்), 31ஆம் திகதி மே 2021.

7 அரசு சார்பற்ற நிறுவன உறுப்பினர் ஒருவருடனான கலந்துரையாடல் (மெய்நிகர்), 20ஆம் திகதி ஜூன் 2021.

இந்தப் பதிவுகள், குறிப்பாக பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்களின் குரலற்ற தன்மையானது அவர்களது உரிமைகள் தீவிரமாக மீறப்பட்டுள்ளது என்பதனை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. இத்தகைய மீறல்கள் நீண்டகாலமாக காணப்படுவதனால் கண்ணுக்குப் புலப்படாததாக மாறியுள்ளது. மேலே கலந்துரையாடியதன்படி, சுகாதார நெருக்கடியினால் ஏற்பட்ட மேலதிக சவால்கள் அவர்களது குறைந்த பொருளாதாரச் சமுகப் பாதுகாப்பின் பின்னணியில் ஏற்கனவே விளிம்பு நிலையில் காணப்பட்டவர்களைத் தீவிரமான பாரப்பட்டதிற்கு தள்ளின எனலாம். ஆயினும் ஒரு தொழிலாளர் படையாக அவர்கள் தமக்குள்ளே பினவுட்டுச் சிதைவுடைந்துள்ள நிலையில், இதற்கு எதிராகத் தொழிற்சங்கமாக அல்லது வேறு ஏதாவதொன்றினை ஒழுங்குபடுத்தும் ஆற்றலற்ற நிலையில், இந்தக் கட்டமைப்பு ரீதியான தடைகளை அறிந்துகொள்ளவோ விலக்கிக்கொள்ளவோ முடியாத நிலையில் தொழிலாளர்கள் காணப்படுகின்றனர். தொழிலாளர்களின் கூட்டுத்தன்மை பொருந்திய அதிகாரத்தில் பிளவுநிலை ஒன்றினை ஏற்படுத்துவதில் தொழில்தருந்துள்ள கூட்டுச்சக்தி முக்கிய வகிபாங்கினை ஆற்றுகிறது. இந்த நிலையில் அடுத்த பகுதியானது சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தினது அந்தியப்படுத்தும் சக்தியானது எவ்வாறு தொழிலாளர்கள் மீதும் அவர்கள் தமது உரிமைகளை அனுபவிப்பதிலும் தாக்கம் செலுத்துகிறது என்பது பற்றி விபரிக்க முற்படுகிறது.

அரசு, மூலதனம் மற்றும் உழைப்பு

பெருந்தொற்றுச் சூழ்நிலையில் சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்கள் எதிர்கொண்ட பலதரப்பட்ட பாதிப்புகள் குறித்து அரசு மற்றும் தொழில்தருந்து ஆகியோரின் வகிபங்கு பற்றிப் புரிந்துகொள்ளவியலுமாறு இருக்கிறது. ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதன்படி, அரசாங்கமும் தொழில்தருந்துள்ள இந்த நிலைமையில் சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்கள் எதிர்கொண்ட கஷ்டங்களின் போது விலகியே இருந்தனர். கடுமையான வழிகளின் ஊடாக, மூலதனத்தை திரட்டும் நோக்கங்களுக்காக சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்களை தொடர்ச்சியாகப் பயன்படுத்திய நிலையில் எவ்வாறு பாராமுகமாக இருக்கமுடிகிறது என்பதே தெளிவில்லாததொரு விடயமாகக் காணப்படுகிறது.

Source: Bandara (2021c).

முதலாவதாக மூலதனம் என்ற விடயமானது தொழிற்சாலை உரிமையாளர்கள் மற்றும் முகாமையாளர்கள் விபரித்ததன் அடிப்படையில் விபரிக்கப்படுகிறது. தொழிலாளர்கள் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தினுள் சிக்கிக்கொண்டு வீட்டுக்குச் செல்லமுடியாத நிலையில் (நோய்க்கிருமியைக் காவுபவர்கள் என்ற சமூகத்தின் பார்வை ஆகியவற்றின் பின்னணியில்) தொழிற்சாலை உரிமையாளர்களும் முகாமையாளர்களும் அவர்களது பலவீனத்தினைத் தந்திரமாகப் பயன்படுத்தி உற்பத்திச் செலவினைக் குறைத்து தமது இலாப விகிதத்தினை அதிகரிக்கப் பயன்படுத்தினர். முதலில் தொழிற்சாலைக்கான போக்குவரத்து வசதிகள், தனிப்பட்ட தொழிலாளியின் பணிநேர அளவினை அதிகரித்தல் போன்றவற்றை மேற்கொண்டனர். பின்னர் தமது உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான கேள்வி குறைந்துள்ளது என்ற சாட்டுக்கூறி நிரந்தர உத்தியோகத்தர்களின் சமூகப் பாதுகாப்பு செலவினாங்களைக் குறைத்தனர். அத்தோடு நோய்க்கிருமியின் தொற்றுக்குள்ளானவர்களின் வேலையை தொற்றுக்குள்ளாகாதவர்களின் மூலம் மேற்கொண்டு மேலதிக மணித்தியாலங்களுக்கோ, மேலதிக அடைவு மட்டங்களுக்கோ எவ்விதமான கொடுப்பனவுகளும் வழங்கப்படாமல் தொழிலாளர்களைச் சுரண்டினர்.⁸ உற்பத்திச் செயன்முறையைத் தொடர்ச்சியாக முன்னெடுக்குமாறு நிர்வாகத்திடமிருந்து விடுக்கப்பட்ட கடுமையான அழுத்தங்கள் வெளிப்படுத்துவது எதனையெனில், உற்பத்திப் பொருட்களுக்கான கேள்வி குறையவில்லை என்பதனையேயாகும். இலங்கையின் ஆடைத் தொழிற்சாலைகளுக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற மேலதிக (பாரியளவான) சுகாதார ஆடைகளுக்கான கொள்முதல்

⁸ அரசு சார்பற்ற நிறுவன உறுப்பினர் ஒருவருடனான கலந்துரையாடல் (மெய்திகர்), 20ஆம் திகதி ஜூன் 2021.

உத்தரவுகளை பற்றிய அறிக்கைகள் காணப்படுகின்றன (*Sri Lanka's apparel industry attracts over 500 mln USD orders for PPE, 2020*). இவை அனைத்துக்கும் மேலாக தொழிலாளர்களுக்கான பெருந்தேவை ஒன்று காணப்பட்ட நிலையில் GSP+ திட்ட சலுகைகள் கூட எவ்விதமான குறைப்புக்களையும் மேற்கொள்ளவில்லை (Hari Tv, 2020).

தொழிலாளியினை இவ்வாறு நடாத்துதலானது அவர்களது மனித மதிப்பு மற்றும் கெளவரம் என்பன வலுவாக மறுக்கப்படுதலை சுட்டிக்காட்டுகிறது. அத்தோடு அவர்களுக்கான குறைந்த ஊழியத்தினைச் சரிசெய்வது மாத்திரம் அவர்களுக்குப் போதுமானது எனக் கருதப்படுகிறது. உண்மையில் மூலதனத்திரட்டு, விரிவாக்கம் என்பவற்றில் மனித நபரை ஒரு பொருளாகக் குறைத்து மதிப்பிடுவதனை இது குறித்து நிற்கிறது. சுரண்டல் நிலைமையானது எவ்வாறு அரசின் நலன்களையும் தக்கவைத்துக் கொள்கிறது என இனி நோக்கலாம்.

ஹன்கோக் (Hancock, 2006) குறிப்பிடுவது போல, ஒரு நாட்டின வீழ்ச்சியடைந்து கொண்டிருக்கும் பொருளாதாரத்தில் வருவாயைப் பெறுவதற்கான பிரதான மூலமாக பெண்களின் உழைப்பு காணப்படுகிறது. உழைப்புக்கும் மேலாக எது வருவாயைப் பெருக்குகிறது எனில் பெண்களின் உழைப்பினைச் சுரண்டுவதனாலேயே இலாப விகிதங்கள் அதிகரிக்கின்றன. சுரண்டலுக்கு உகந்த நிலைமைகளை உருவாக்குவதானது வருவாயினை எதிர்பார்க்கும் அரசுக்கு நேரடியாக நன்மையளிக்கிறது. ஹாவி (Harvey, 2007) மற்றும் போர்டியு (Bourdieu, 1998) ஆகியோர் இதேபோன்ற சிந்தனை நிலைமைக் கொண்டவர்களாகக் காணப்பட்டனர். இவர்களது கருத்துப்படி, நவதாராள அரசு வருவாயினைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக முறைசாரா உழைப்பு மற்றும் அவர்களைக் கடுமையாகச் சுரண்டுதல் ஆகியவற்றில் தங்கியிருப்பதாக குறிப்பிடுகின்றனர். இந்த வகையில் அரசினது நிறுவனங்கள்கூட ஒன்றில் கண் தெரியாதது போல இருப்பதன் மூலம் அல்லது அது நடைபெறுவதற்குத் தீவிரமாக உடந்தையாக இருப்பதன் மூலம் உழைப்பினைக் கட்டுப்படுத்துவதில் ஈடுபடுகின்றன.

உழைப்பினைச் சுரண்டுதல் தொடர்பாக குருடர் போன்று இருப்பது இலங்கை அரசு மட்டுமல்ல பல அபிவிருத்தியடைந்த நாடுகள் கூட கேவலமான வகையில் இதற்குப் பெயர் போனவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. நாட்டிலுள்ள அனைத்து தொழில்புரியும் குடிமக்களுக்கும் ஏனையவர்களுக்கும் தொழிலாளர் சட்டங்களைக் கொண்ட ஆளுகை ஒன்று காணப்பட்டாலும்கூட சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்கள் என்போர் யதார்த்தத்திலிருந்து விடுபட்டவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். மாண்பும் அந்தச் சட்டங்களால் எவ்விதமான நல்ல விளைவுகளும் அவர்களுக்கு ஏற்படுவதில்லை. நியாயமற்ற பணி,

நேரமாற்றங்கள், வேலைநாளில் மிகக்குறைவான ஓய்வுநேரம் மற்றும் பாதுகாப்பற்ற வேலை நிலைமைகள் ஆகியன சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் நிலவும் சில பிரச்சினைகளாகும். இவ்வாறான நிலைகள் அரசு அலுவலர்கள், தொழிற்சாலை நிர்வாகம் மற்றும் தொழிலாளர்களது மனநிலையிலும் இயல்பாக்கப்பட்டுள்ளன (Skanthakumar, 2017). இந்த நிலைமையில் கொவிட்-19 உருவாகியபோது, முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று உழைப்பினைத் தொடர்ச்சியாகச் சுரண்டுவதனை அரசினது செயற்பாடுகளான தொழிலாளர்களுக்கு ஊரடங்கு அனுமதிப் பத்திரத்தினை வழங்க மறுத்தமை, நகர மத்தியில் அவர்களை கைவிட்டுச் சென்றமை, அவர்கள் எவ்வாறு வீட்டினைச் சென்றதைவார்கள் என்பதனை கருத்திற்கொள்ளாமை, மற்றும் அரசாங்கத்தின் நிவாரணப் பொதிமுறையினைப் பெறுவதற்கு தகுதியற்றதாக்கியமை போன்றன தெளிவாக வெளிப்படுத்தின. மூலதனம் மற்றும் அரசு என்ற இரண்டு விடயங்களிலும் ஒவ்வொன்றும் உழைப்பினைச் சுரண்டும் நோக்குடனே அணுகுவதனையும் அதனால் அவர்கள் கைவிடப்படும்போது மூலதனத்திரட்டு என்பது சாத்தியமாகிறது (Hewamannan, 2021). பரஸ்பர இருப்புக்காக அரசும் மூலதனமும் ஒன்றுடன் ஒன்று தங்கியிருக்கும் நிலையானது சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்களது சுரண்டல் தொடர்ந்திருப்பதற்குக் காரணமாக அமைகிறது.

முடிவுரை

இந்தக் கட்டுரையானது இலங்கை சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் கொவிட் பெருந்தொழினால் எதிர்கொண்ட பாதிப்புகளை புரிந்துகொள்ள முயற்சித்திருந்தது. அரசாங்கத்தின் கொவிட் பதில் நடவடிக்கைகளானவை தெளிவான நிலையில் ஆழமாகக் காணப்பட்ட பாரபட்சங்களை மீள் உருவாக்கம் செய்ததோடு இந்தக் குழுக்களை மேலும் சுரண்டலுக்குள்ளாக்கின.

சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்கள் சாதாரண நாட்களில்கூட வர்க்கம், பால்நிலை, சமூக கலாசார யதார்த்தங்களின் அடிப்படையில் பல வகையான பாரபட்சங்களுக்கு ஆளாகியிருந்தனர். ஏற்கனவே ஆழமான பாரபட்சங்களுக்கு ஆளாகியிருந்தவர்களின் நிலைமையானது கொவிட்-19 வருகையுடன் மோசமானதிலிருந்து பெரும் பேரழிவு கொண்டதாக மாற்றியுள்ளது. பெருந்தொழினின் ஒவ்வொரு புதிய அலையுடன், சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்களது தனிப்பட்ட பொருளாதாரம் தொடர்ச்சியான வீழ்ச்சிநிலையை எதிர்கொண்டதோடு அவர்களது வாழ்க்கைத் தரத்திலும் ஒரு சரிவு நிலை ஒன்று ஏற்பட்டது. இந்நிலையில் அவர்களது பாரபட்சங்கள் இயல்பானதாகி கண்ணுக்குப்

புலப்படாததாக விளங்குவதோடு, கொவிட் பெருந்தொற்றுக் காலத்தில் அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சுரண்டல் நிலைமைகளும் படிப்படியாக ஆழமாகியுள்ளன.

சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர்கள் பற்றிய எதிர்மறையான பார்வையானது பெருந்தொற்றினால் மேலும் அதிகரித்துள்ளது. அவர்களது தங்குமிடம் மற்றும் தொழில்புரியும் இடம் தொடர்பான ஏற்பாடுகளால் அவர்கள் நோய்க்கிருமியைக் காவுபவர்கள் என்ற நிலையிலும் நோக்கப்பட்டனர். பல ஆண்டுகளாக பெரும்பாலும் தசாப்தங்களாக ஆபத்தான நிலைமைகளோடு வாழ்ந்தமையினால் தொழிலாளர்கள் தாமாகவே இது தமது விதி என்று மனதளவிலான தீர்ப்பினைக் கொண்டிருந்தனர். நவதாராளவாதத்தின் பின்வருடுத்தல் தன்மையினால் பாரபட்சத்துக்குள்ளாகும் நிலைமையானது மேலும் பலவந்தமாக திணிக்கப்பட்டுள்ளது. அதனால் தொழிலாளர்கள் இந்நிலைமைக்கு எதிராகச் செயற்படத் தம்மை ஈடுபடுத்துவதனைவிட தமது நாளை நிர்வகிக்கவே அவர்கள் தாண்டப்பட்டார்கள்.

இந்நிலைமைகளைச் சாத்தியப்படுத்துவதில் அரசு மற்றும் மூலதனம் ஆகிய இரண்டினதும் வகிபங்கினை தவிர்க்கமுடியாது. இவ்விரண்டும் சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளியினை வெறுமேனே ஒரு பண்டமாக நோக்குகின்றன. அத்தோடு குறைந்தளவான ஊதியத்தினை வழங்கி அவர்களது மனித மதிப்பு மற்றும் கௌரவம் போன்றவற்றினைப் பிழிந்தெடுப்பனவாகக் காணப்படுகின்றன. இத்தகையதொரு நிலைமையில், தொழிலாளியின் உடல் சரியான கவனிப்பின்றிப் புருக்கணிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்த உடல் உருவாக்குகின்ற உழைப்பு இலாபத்தை அடைவதற்காக வணிகப் பண்டமாக்கப்பட்டுச் சூரண்டப்படுகிறது. அரசுக்கு வருவாய்க்கான ஒரு வழியாக உழைப்புக் காணப்பட்டது. மூலதனத்துக்கு மேலும் அதனைத் தீர்ட்டவும் அதனை விரிவாக்குவதற்குமானதொரு கருவியாக தொழிலாளியின் உழைப்புக் காணப்படுகிறது. எனவே இரு தரப்புக்கும் சுதந்திர வர்த்தக வலயத் தொழிலாளர் ஒருவர் இனங்கண்டுகொள்ளும் பாரபட்சங்களுக்கான நிலைமைகளைத் தொடர்ச்சியாக வைத்திருப்பதற்கான காரணங்கள் தேவைப்படுகின்றன. பெருந்தொற்றானது பாரபட்சம் மற்றும் சுரண்டலைத் தொடர்வதற்கு அல்லது ஆழப்படுத்துவதற்குமாக மேலதிகமான நியாயப்படுத்தலை வழங்கியுள்ளது.

உசாத்துணைகள்:

- Artigala, A. (2020) *Facebook*. Available at: https://www.facebook.com/permalink.php?story_fbid=4562515707099223&id=580456651971835 (Accessed: 24 July 2021).
- Arunatilake, N. (2013) 'Precarious Work in Sri Lanka', *American Behavioral Scientist*, 57(4), pp. 488–506. doi: 10.1177/0002764212466246.
- Attanapola, C. T. (2006) 'Were they ever "in place"? Sense of place and self-identities among migrant female export-processing zone workers in Sri Lanka', *Norsk Geografisk Tidsskrift - Norwegian Journal of Geography*, 60(3), pp. 217–226. doi: 10.1080/00291950600891778.
- Bandara, S. (2021a) *Facebook*. Available at: <https://www.facebook.com/ArtOfSajith/photos/a.281558598710607/1829869590546159/?type=3> (Accessed: 24 July 2021).
- Bandara, S. (2021b) *Facebook*. Available at: <https://www.facebook.com/ArtOfSajith/photos/a.281558598710607/1839013799631738/?type=3> (Accessed: 24 July 2021).
- Bandara, S. (2021c) *Facebook*. Available at: <https://www.facebook.com/ArtOfSajith/photos/a.281558598710607/1873961409470310/?type=3> (Accessed: 24 July 2021).
- Bourdieu, P. (1998) *Acts of Resistance : Against the New Myths of Our Time*. Translated by R. Nice. Cambridge: Polity Press.
- COVID-19 Pandemic: A Pretext to Roll Back Sri Lankan Garment Workers' Rights* (2020) AFL-CIO, Clean Clothes Campaign, Labour Behind the Label, Workers United, Maquila Solidarity Network, War on Want and USAS. Available at: https://cleanclothes.org/file-repository/sri_lanka_brief_march_2021.pdf.
- De Silva, M. (2020) 'Situation Of Garment Factory Workers In Katunayake - Covid-19', *Colombo Telegraph*, 14 October. Available at: <https://www.colombotelegraph.com/index.php/situation-of-garment-factory-workers-in-katunayake-covid-19/> (Accessed: 24 July 2021).
- Garment workers on the frontline of the pandemic outbreak in Sri Lanka* (2020) WARONWANT. Available at <https://waronwant.org/>

- news-analysis/garment-workers-frontline-pandemic-outbreak-sri-lanka (Accessed 20 June 2021).
- Gunatilaka, H. (2019) 'Gender Inequality at Work: A Literature Review', *International Journal of Research and Innovation in Social Science (IJRISS)*, 3(IX). Available at: <https://www.rsisinternational.org/virtual-library/papers/gender-inequality-at-work-a-literature-review/> (Accessed: 24 July 2021).
- Hancock, P. (2006) 'Women, work and empowerment: A portrait of women workers in two of Sri Lanka's Export Processing Zones', *Norsk Geografisk Tidsskrift - Norwegian Journal of Geography*, 60(3), pp. 227-239. doi: 10.1080/00291950600891836.
- Hancock, P., Carastathis, G., Georgiou, J., Oliveira, M. (2016) 'Female workers in textile and garment sectors in Sri Lankan Export Processing Zones (EPZs): gender dimensions and working conditions', *Sri Lanka Journal of Social Sciences*, 38(1), pp. 63-77. doi: 10.4038/sljss.v38i1.7386.
- Hancock, P., Middleton, S. and Moore, J. (2012) 'Gender, globalisation and empowerment: a study of women who work in Sri Lanka's Export Processing Zones', *Work Organisation, Labour & Globalisation*, 6(1), pp. 131-146. doi: 10.13169/workorgalaboglob.6.1.0131.
- Hari Tv (2020) சமூக கோசீ ஆட காலா வந்து விவிலா. காந்தாவன்ம் விவிள எஃவல் வல்ல ஹாவினா கலா - ஹெலிட்ரவில் [Hari Tv]. Available at: <https://www.youtube.com/watch?v=ekkeroK92FM> (Accessed: 24 July 2021).
- Harvey, D. (2007) *A Brief History of Neoliberalism*. Oxford: Oxford University Press.
- Hewamanne, S. (2003) 'Performing "Dis-respectability": New Tastes, Cultural Practices, and Identity Performances by Sri Lanka's Free Trade Zone Garment-Factory Workers', *Cultural Dynamics*, 15(1), pp. 71-101. doi: 10.1177/a033109.
- Hewamanne, S. (2017) 'Toward Meaningful Health and Safety Measures: Stigma and the Devaluation of Garment Work in Sri Lanka's Global Factories', in Prentice, R. and De Neve, G. (eds) *Unmaking the Global Sweatshop*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press, pp. 226-250. Available at: <https://www.degruyter.com/document/doi/10.9783/9780812294316-010/html> (Accessed: 24

- July 2021).
- Hewamanne, S. (2018) ‘Sewing their way up the social ladder? Paths to social mobility and empowerment among Sri Lanka’s global factory workers’, *Third World Quarterly*, 39(11), pp. 2173–2187. doi: 10.1080/01436597.2018.1458302.
- Hewamanne, S. (2019) ‘Crafting social change: former global factory workers negotiating new identities in Sri Lanka’s villages’, *Identities*, 26(2), pp. 165–183. doi: 10.1080/1070289X.2017.1380942.
- Hewamanne, S. (2020) ‘From global workers to local entrepreneurs: Sri Lanka’s former global factory workers in rural Sri Lanka’, *Third World Quarterly*, 41(3), pp. 547–564. doi: 10.1080/01436597.2019.1675504.
- Hewamanne, S. (2021) ‘Pandemic, Lockdown and Modern Slavery among Sri Lanka’s Global Assembly Line Workers’, *Journal of International Women’s Studies*, 22(1), pp. 54–69.
- Jayawardena, D. (2018) ‘Patriarchy and (Un)Doing Factory of Women’s Collective Identity in Sri Lanka’s Localised Global Apparel Industry: The Glass Ceiling Revisited’, in Mahtab, N. et al. (eds) *Handbook of Research on Women’s Issues and Rights in the Developing World*. IGI Global, pp. 19–36. doi: 10.4018/978-1-5225-3018-3.ch002.
- Jayawardena, D. (2020) ‘Other’s Place or Othering Space Reframing the Performativity of the Neoliberalized Space(s) of Factory Women in a Free Trade Zone in Sri Lanka’, *Gender in Management: An International Journal*, 35(5), pp. 405–421.
- Jordal, M., Öhman, A. and Wijewardene, K. (2020) ‘Respectability and rights. Sexual and reproductive health and rights of Sri Lankan women formerly involved in prostitution’, *Contemporary South Asia*, 28(1), pp. 28–42. doi: 10.1080/09584935.2019.1667301.
- Liberation Movement on Facebook Watch* (2021). Available at: <https://www.facebook.com/LiberationMovementLka/videos/not-even-13-of-the-working-class-has-been-given-the-covid-19-vaccine-as-yet-on-o/323307655890361/> (Accessed: 24 July 2021).
- Perera, W. and Fernando, K. (2020) *Sri Lankan free trade zone employees told to keep working as infections rise*, *World Socialist Web Site*.

- Available at: <https://www.wsws.org/en/articles/2020/10/17/coro-o17.html> (Accessed: 24 July 2021).
- Ruwanpura, K. N. (2012) *Ethical codes: reality and rhetoric-a study of Sri Lanka's apparel sector*. University of Southampton. Available at: <https://core.ac.uk/download/pdf/8747298.pdf> (Accessed: 24 July 2021).
- Ruwanpura, K. N., Gunawardana, S. and Padmasiri, B. (2021) 'Vaccine Inequality and the Cost to Garment Sector Workers', *Groundviews*, 22 May. Available at: <https://groundviews.org/2021/05/22/vaccine-inequality-and-the-cost-to-garment-sector-workers/> (Accessed: 24 July 2021).
- Skanthakumar, B. (2017) *Living for the day': Contract Workers in Sri Lanka's Free Trade Zones*. Katunayake: Dabindu Collective.
- Sri Lankan garment workers decry violations of labor rights - UCA News* (2020) [ucanews.com](https://www.ucanews.com/news/sri-lankan-garment-workers-decrys-violations-of-labor-rights/89988). Available at: <https://www.ucanews.com/news/sri-lankan-garment-workers-decrys-violations-of-labor-rights/89988> (Accessed: 24 July 2021).
- Sri Lanka's apparel industry attracts over 500 mln USD orders for PPE* (2020) *Xinhua News*. Available at: http://www.xinhuanet.com/english/2020-05/22/c_139079934.htm (Accessed: 24 July 2021).
- UN(DER) PAID IN THE PANDEMIC: An estimate of what the garment industry owes its workers* (2020). Clean Clothes Campaign. Available at: <https://cleanclothes.org/file-repository/underpaid-in-the-pandemic.pdf>.
- Wijesinghe, R. (2020) 'Sri Lankan garment workers face difficulties during and after COVID-19 curfew', *Praja*, 3 June. Available at: <http://praja.lk/english/sri-lankan-garment-workers-face-difficulties-during-and-after-covid-19-curfew/> (Accessed: 24 July 2021).